

Arrest

nr. 58 377 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X- X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xen X die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

in hoofde van K.A. :

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Prishtinë (Kosovo) en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. Uit uw documenten blijkt tevens dat u de Servische nationaliteit heeft. Tijdens de oorlog in Kosovo werd u door de politie gedwongen om winkels te vernielen en om lijken te begraven. Op 16 juni 1999 werd u met uw gezin door Albanezen uit uw huis verjaagd. U en uw echtgenote, A. A., werden hierbij geslagen, uw huis werd geplunderd en vervolgens in brand gestoken. U vertrok met uw gezin naar Zitoradja (Servië) waar u als vluchteling werd geregistreerd. Toen u hoorde dat er in Kosovo huizen voor Roma zouden heropgebouwd worden, vertrok u in 2001 naar Gracanice, in Kosovo. Uw zoon Almond ging er aanvankelijk naar school, maar werd er door Servische leerlingen uitgelachen en

geslagen, waarop u besloot hem niet langer naar school te laten gaan. U had eerder de directie en het schoolpersoneel aangesproken, maar die zeiden dat het enkel strubbelingen tussen kinderen betrof. Zelf werd u op straat meermaals verbaal geprovoceerd door Serviërs. Naast de oorlog in Kosovo, het feit dat uw huis werd afgebrand in 1999 en de provocaties door Serviërs na uw terugkeer naar Kosovo, haalde u tevens armoede aan als reden om Kosovo te verlaten. Tot slot stelt u dat een terugkeer naar Servië uitgesloten is aangezien u er niets heeft. U merkt tevens op dat uw echtgenote psychisch ziek is. Uiteindelijk verliet u samen met uw echtgenote A. A. en drie minderjarige kinderen op 4 augustus 2010 Kosovo, richting België, waar u op 5 augustus 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart, uw Servisch nationaliteitsattest en dat van uw echtgenote, de geboorteaktes van u en uw gezinsleden, uw huwelijksakte, een in het Engels en in het Servisch opgestelde brief van het "Housing and Property Directorate" volgens welke het directoraat niet bevoegd is te oordelen over uw claim, twee CD-roms waarop beelden staan van vernielde huizen van Roma (oa van uw huis) en vertalingen naar het Frans en het Nederlands van artikels (zonder duidelijke bronvermeldingen) betreffende de situatie van Roma in Kosovo.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben omwille van wat u en uw gezinsleden tijdens de oorlog in 1999 overkomen is - u en uw echtgenote werden geslagen, jullie werden verjaagd en uw woning werd in brand gestoken -, alsook omwille van de provocaties door Serviërs sinds uw terugkeer naar Kosovo in 2001 en omwille van armoede (gehoorverslag CGVS, p.8-9).

Vooreerst dient hier gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in de regio Prishtinë, waartoe ook Graçanicë behoort, in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt ook naar voor dat de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma er bevredigend is. Zij voelen zich vrij om te reizen binnen de gemeente. Er zijn evenmin grote veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap binnen de gemeente. Uit cijfers afkomstig van UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) blijkt tevens dat in de periode 2000-2008 ongeveer 299 Roma en 15 Ashkali en Egyptenaren naar deze gemeente zijn teruggekeerd.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschappen in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare

informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. U stelde bovendien na de Kosovo-oorlog geen problemen gekend te hebben met de politie of enig andere autoriteit in Kosovo (CGVS, p.9).

De verbale provocaties door Serviërs in Kosovo, waarvan u na uw terugkeer in 2001 het slachtoffer werd, zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer ook daar deze nooit uitmondde in fysiek geweld en u daarnaast ook geen andere problemen met burgers kende. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw zoon Almond op school werd gepest en soms werd geslagen door leerlingen. Een dergelijk gedrag is bij kinderen overigens inherent aan hun leeftijd en een universeel gegeven. Bovendien heeft u nagelaten Almond nadien te proberen inschrijven in een andere school (CGVS, p.9). Uw verklaring te menen dat hij toch geen job aangeboden zou krijgen, is geenszins verschonend (CGVS, p.9). Uit informatie blijkt bovendien dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor leden van de RAE-gemeenschap, hoewel het niet valt te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van de Roma-taal, het Romani, en de Roma-cultuur geïntroduceerd. In de Roma-wijk in Gracanice is er bovendien een onderwijscentrum/gemeenschapscentrum dat uitgebaat wordt door de NGO 'Balkan Sunflowers'. Deze NGO organiseert in het centrum onderwijs en computerklassen. U had zich daarenboven voor de problemen op school van uw zoon Almond probleemloos tot dit centrum en deze NGO kunnen richten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw vertrek uit Kosovo tevens ingegeven werd door het feit dat u er in armoede leefde, een probleem van louter socio-economische aard is dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. In de gemeente Gracanice kunnen Roma terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K) die gratis juridisch advies en bijstand verleent aan IDP's en andere kwetsbare groepen zoals

Roma. De NGO werkt nauw samen met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemde registratiecampagne. Dit houdt in dat individuen uit de RAE-gemeenschappen worden bijgestaan vanaf de registratie in het bevolkingsregister tot de afgifte van documenten. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. U heeft echter nooit enige poging ondernomen om UNMIK- of Kosovaarse identiteitsdocumenten te verkrijgen. U wou er geen omdat u geen respect kon opbrengen voor deze documenten (CGVS, p.6).

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. U verklaarde te werken in Kosovo en kindergeld ontvangen te hebben zo lang uw zoon Almond naar school ging (CGVS, p.3 en p.9).

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat wanneer Roma in Gracanice menen dat hun rechten geschonden zijn door een overheidsinstantie ze terecht kunnen bij het bureau van de ombudsman in de gemeente waar ze klacht kunnen neerleggen. Verder kunnen zij voor juridische zaken terecht bij het court liaison office, een aan een rechtbank gelieerd kantoor op locatie waar doorgaans personen werken die de plaatselijke (minderheids)taal spreken en die de grieven en verzoeken van de plaatselijke bevolking voor de betreffende rechtbank in ontvangst nemen. Verder zijn er in de gemeente tal van NGO's actief voor de Roma-gemeenschap.

Wat betreft het feit dat uw echtgenote psychische problemen heeft, dient tot slot opgemerkt te worden dat uw echtgenote verklaarde sinds de inval van de Albanezen in 1999 stress te hebben. Ze werd hiervoor echter geholpen door een arts in Kosovo die haar onderzocht en medicatie voorschreef (gehoorverslag CGVS partner, p.8). Hieruit blijkt in elk geval de toegang van uw echtgenote tot de gezondheidszorg in Kosovo. In België gaat uw echtgenote enkel op consultatie bij de arts in het opvangcentrum. Van deze beweerde gezondheidsproblemen legde u of uw echtgenote bovendien niet het minste begin van bewijs neer.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Uit uw voorgelegde Servische identiteitskaart dd. 21 april 2010 blijkt bovendien dat u eveneens de Servische nationaliteit bezit. Uw vrees dient bijgevolg ook ten aanzien van Servië beoordeeld worden. U verliet Servië in 2001 en stelt daar nu niets meer te zoeken te hebben omdat u er niets meer

heeft (CGVS, p.4 en p.10). Dit is evenwel een probleem van louter socio-economische en persoonlijke aard dat als dusdanig evenmin verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Wat de algemene situatie van Roma in Servië betreft, dient hier bovendien nog te worden opgemerkt dat deze anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij inderdaad een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat de Servische autoriteiten deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en die van uw gezinsleden, alsook het feit dat uw huis vernield is, staat niet ter discussie. De attesten van het "Housing and Property Directorate" stellen enkel dat het directoraat bevoegd is voor claims betreffende huizen die illegaal bezet zijn of huizen die worden betwist. Het directoraat stelt dat uw huis vernield is en dat het niet bevoegd is voor uw klacht. Wat betreft de algemene informatie aangaande Roma in Kosovo dient vooreerst vastgesteld te worden dat er quasi geen enkele bronvermelding is opgenomen in de tekst. Bovendien kan uit deze informatie geen persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een persoonlijk risico op ernstige schade afgeleid worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van A. A.:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom geboren in Hamburg, Duitsland. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. U woonde aanvankelijk met uw ouders in Urosevac, Kosovo. U bent in 1995 gehuwd met A. K. met wie u sindsdien steeds samenwoonde. Tijdens de oorlog in Kosovo werd jullie woning in brand gestoken door Albanezen die jullie met geweld verjoegen. U vertrok hierop met uw echtgenote naar Zitoradja, Servië. In 2001 vertrok u met uw gezin naar Gracanica, Kosovo, waar jullie meermaals op straat werden beledigd. Uw kinderen werden er op school beledigd en geslagen. U volgde uw echtgenoot in augustus 2010 naar België. De oorlog in Kosovo, het feit dat jullie woning toen is afgebrand, de provocaties door Serviërs en de armoede deden uw echtgenoot besluiten naar België te komen. U vroeg op 5 augustus 2010 asiel. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag volledig steunt op dezelfde motieven die terzake door uw echtgenoot A. K. werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben omwille van wat u en uw gezinsleden tijdens de oorlog in 1999 overkomen is - u en uw echtgenote werden geslagen, jullie werden verjaagd en uw woning werd in brand gestoken -, alsook omwille van de provocaties door Serviërs sinds uw terugkeer naar Kosovo in 2001 en omwille van armoede (gehoorverslag CGVS, p.8-9).

Vooreerst dient hier gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door

het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie en nadien met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in de regio Prishtinë, waartoe ook Gracanice behoort, in het bijzonder wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie komt ook naar voor dat de algemene veiligheidssituatie en bewegingsvrijheid van de Roma er bevredigend is. Zij voelen zich vrij om te reizen binnen de gemeente. Er zijn evenmin grote veiligheidsproblemen voor de Roma-gemeenschap binnen de gemeente. Uit cijfers afkomstig van UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) blijkt tevens dat in de periode 2000-2008 ongeveer 299 Roma en 15 Ashkali en Egyptenaren naar deze gemeente zijn teruggekeerd.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschappen in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelijkten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er eind 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. U stelde bovendien na de Kosovo-oorlog geen problemen gekend te hebben met de politie of enig andere autoriteit in Kosovo (CGVS, p.9).

De verbale provocaties door Serviërs in Kosovo, waarvan u na uw terugkeer in 2001 het slachtoffer werd, zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, temeer ook daar deze nooit uitmondde in fysiek geweld en u daarnaast ook geen andere problemen met burgers kende. Hetzelfde geldt voor het feit dat uw zoon Almond op school werd gepest en soms werd geslagen door leerlingen. Een dergelijk gedrag is bij kinderen overigens inherent aan hun leeftijd en een universeel gegeven. Bovendien heeft u nagelaten Almond nadien te proberen inschrijven in een andere school (CGVS, p.9). Uw verklaring te menen dat hij toch geen job aangeboden zou krijgen, is geenszins verschonend (CGVS, p.9). Uit informatie blijkt bovendien dat het onderwijssysteem in Kosovo open staat voor leden van de RAE-gemeenschap, hoewel het niet valt te ontkennen dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de

curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van de Roma-taal, het Romani, en de Roma-cultuur geïntroduceerd. In de Roma-wijk in Gracanice is er bovendien een onderwijscentrum/gemeenschapscentrum dat uitgebaat wordt door de NGO 'Balkan Sunflowers'. Deze NGO organiseert in het centrum onderwijs en computerklassen. U had zich daarenboven voor de problemen op school van uw zoon Almond probleemloos tot dit centrum en deze NGO kunnen richten. Voorts dient te worden opgemerkt dat het feit dat uw vertrek uit Kosovo tevens ingegeven werd door het feit dat u er in armoede leefde, een probleem van louter socio-economische aard is dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de informatie van het Commissariaat-generaal bevestigt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. In de gemeente Gracanice kunnen Roma terecht bij de NGO 'Civil Rights Program – Kosovo (CRP/K)' die gratis juridisch advies en bijstand verleent aan IDP's en andere kwetsbare groepen zoals Roma. De NGO werkt nauw samen met het UNHCR voor de implementatie van bovengenoemde registratiecampagne. Dit houdt in dat individuen uit de RAE-gemeenschappen worden bijgestaan vanaf de registratie in het bevolkingsregister tot de afgifte van documenten. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. U heeft echter nooit enige poging ondernomen om UNMIK- of Kosovaarse identiteitsdocumenten te verkrijgen. U wou er geen omdat u geen respect kon opbrengen voor deze documenten (CGVS, p.6).

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een antidiscriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, antidiscriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo. U verklaarde te werken in Kosovo en kindergeld ontvangen te hebben zo lang uw zoon Almond naar school ging (CGVS, p.3 en p.9).

Volledigheidshalve kan hier nog aan worden toegevoegd dat wanneer Roma in Gracanice menen dat hun rechten geschonden zijn door een overheidsinstantie ze terecht kunnen bij het bureau van de ombudsman in de gemeente waar ze klacht kunnen neerleggen. Verder kunnen zij voor juridische

zaken terecht bij het court liaison office, een aan een rechtbank gelieerd kantoor op locatie waar doorgaans personen werken die de plaatselijke (minderheids)taal spreken en die de grieven en verzoeken van de plaatselijke bevolking voor de betreffende rechtbank in ontvangst nemen. Verder zijn er in de gemeente tal van NGO's actief voor de Roma-gemeenschap.

Wat betreft het feit dat uw echtgenote psychische problemen heeft, dient tot slot opgemerkt te worden dat uw echtgenote verklaarde sinds de inval van de Albanezen in 1999 stress te hebben. Ze werd hiervoor echter geholpen door een arts in Kosovo die haar onderzocht en medicatie voorschreef (gehoorverslag CGVS partner, p.8). Hieruit blijkt in elk geval de toegang van uw echtgenote tot de gezondheidszorg in Kosovo. In België gaat uw echtgenote enkel op consultatie bij de arts in het opvangcentrum. Van deze beweerde gezondheidsproblemen legde u of uw echtgenote bovendien niet het minste begin van bewijs neer.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn 'Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn 'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo' d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Uit uw voorgelegde Servische identiteitskaart dd. 21 april 2010 blijkt bovendien dat u eveneens de Servische nationaliteit bezit. Uw vrees dient bijgevolg ook ten aanzien van Servië beoordeeld worden. U verliet Servië in 2001 en stelt daar nu niets meer te zoeken te hebben omdat u er niets meer heeft (CGVS, p.4 en p.10). Dit is evenwel een probleem van louter socio-economische en persoonlijke aard dat als dusdanig evenmin verband houdt met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Wat de algemene situatie van Roma in Servië betreft, dient hier bovendien nog te worden opgemerkt dat deze anno 2010 op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Informatie bevestigt dat Roma in Servië worden achtergesteld, bijvoorbeeld op de arbeidsmarkt. Naast hun lage scholingsgraad spelen vooroordelen tav Roma hierbij inderdaad een rol. Uit diezelfde informatie blijkt echter ook dat de Servische autoriteiten deze discriminatie in toenemende mate erkennen en bijgestaan door de internationale gemeenschap voor dit complex probleem een oplossing trachten te vinden en maatregelen te nemen. Zo werden bijvoorbeeld in het kader van "The Decade of Roma Inclusion 2005-2015" – een initiatief dat mede uitging van de Servische overheid, concrete actieplannen uitgewerkt om de komende jaren de situatie van de Roma op gebied van onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting te verbeteren. Problemen blijven er vooral voor ontheemden en Roma zonder identiteitsdocumenten. U behoort niet tot één van deze twee groepen. Ook blijkt uit informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en die van uw gezinsleden, alsook het feit dat uw huis vernield is, staat niet ter discussie. De attesten van het "Housing and Property Directorate" stellen enkel dat het directoraat bevoegd is voor claims betreffende huizen die illegaal bezet zijn of huizen die worden betwist. Het directoraat stelt dat uw huis vernield is en dat het niet bevoegd is voor uw klacht. Wat betreft de algemene

informatie aangaande Roma in Kosovo dient vooreerst vastgesteld te worden dat er quasi geen enkele bronvermelding is opgenomen in de tekst. Bovendien kan uit deze informatie geen persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een persoonlijk risico op ernstige schade afgeleid worden."

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw Servische identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers putten een eerste en enig middel uit een schending van de artikelen 62 en 48, §2 en §3 van de vreemdelingenwet.

Wat betreft het gegeven dat verzoekers blijkens de bestreden beslissingen kunnen rekenen op de bescherming vanwege de overheid in Kosovo, werpen verzoekers tegen dat de situatie zoals die thans bestaat en zoals die beschreven wordt in de rapporten waarvan sprake in de bestreden beslissingen géén uitsluitel biedt omtrent de huidige situatie van discriminatie en blind geweld die worden gehanteerd ten opzichte van de Roma in Kosovo met alle gevolgen van dien wat hun veiligheid, scholing, tewerkstelling, huisvesting en gezondheidszorg betreft; dat verzoekers dienen te leven in barre armoede omdat zij op de arbeidsmarkt worden gediscrimineerd omwille van hun etnische afkomst; dat verzoekers de mening zijn toegedaan dat de inspanningen die thans worden gemaakt om de levensomstandigheden van Roma in Kosovo op verschillende vlakken te verbeteren in de praktijk veelal dode letter blijven en hooguit louter hypothetisch zijn en blijven; dat de meerjarenplannen die werden uitgezet om op het gebied van rechtsbescherming, veiligheid, scholing, tewerkstelling, huisvesting en gezondheidszorg het lot van Roma te verbeteren tot op heden nog geen tastbare, navolgbare en concrete resultaten hebben opgeleverd die als voldoende geruststellend kunnen worden beschouwd voor de objectieve waarnemer; dat niet kan worden ontkend dat verzoekers tijdens hun verblijf in Kosovo en in Servië zeer veel pijnlijke ervaringen hebben moeten ondergaan tot in een zeer recent verleden; dat het niet verkeerd is te stellen dat verzoekers daaraan een angstsyndroom hebben overgehouden dat gestoeld is op objectieve omstandigheden die verzoekers hebben meegemaakt op een zeer indringende en persoonlijke wijze; dat zelfs als aangenomen zou worden dat de situatie van de Roma in Kosovo aan de betere hand is, dit géénszins dient te betekenen dat een diep gewortelde vorm van angst ten opzichte van de andere bevolkingsgroepen, waarvan verzoekers blij geven tijdens hun asielaanvraag, geen reden van bestaan zou mogen hebben in de huidige context in Kosovo zoals beschreven in de bestreden beslissingen; dat verzoekers hun argumentatie kracht wensen bij te zetten door enkele vertalingen van internetartikels bij te brengen; dat verzoekers er te dezen tevens aan houden om een aantal foto's over te maken waaruit de ernst van de situatie van verzoekers dient te blijken; dat de bestreden beslissingen, voorgaande indachtig, zodoende onafdoende gemotiveerd worden en een schending uitmaken van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. De asielaanvragen van verzoekers werden door de commissaris-generaal afgewezen op basis van volgende overwegingen: (i) de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo is sedert het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd, (ii) de bescherming die door de aanwezige lokale en internationale overheden aan minderheden wordt geboden blijkt in het algemeen toereikend te zijn en een eventueel subjectief onveiligheidsgevoel wordt géénszins ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten, (iii) de verbale provocaties door Serviërs in Kosovo waar verzoekers na hun terugkeer in 2001 het slachtoffer van werden, zijn onvoldoende zwaarwichtig om te worden aanzien als een daad van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, (iv) verzoekers verklaring dat hij Kosovo moest verlaten omwille van het feit dat hij in armoede leefde is een probleem van louter socio-economische aard dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, (v) het beleid van de Kosovaarse overheden is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging, (vi) dat er in de gemeente Gracanice diverse organisaties en instanties werkzaam zijn waarop verzoekers als Roma beroep kunnen doen om hun rechten te doen gelden; (vii)

uit de door verzoekers voorgelegde identiteitskaarten blijkt dat zij eveneens de Servische nationaliteit bezitten zodat hun vrees ook ten aanzien van Servië dient beoordeeld te worden.

Verzoekers beperken zich in hun verweer tot het herhalen van hun eerdere verklaringen hetgeen onvoldoende is om de concrete motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze te weerleggen. Deze motieven vinden steun in de uitgebreide documentatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoekers brengen ook een aantal uitsneden uit rapporten bij in Nederlandse vertaling. Daargelaten de vaststelling dat het bij sommige van deze uitsneden volstrekt onduidelijk is uit welk rapport ze afkomstig zijn of van wanneer deze rapporten dateren worden deze geenszins betrokken op de persoonlijke situatie van verzoekers. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging en reële risico op lijden van ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hierover in gebreke (RvS van 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS van 15 december 2004, nr. 138.480). Ook de door verzoekers bijgebrachte foto's doen geen afbreuk aan de concrete motieven van de bestreden beslissing, niet in het minst omdat deze geen enkel uitsluitsel bieden met betrekking tot de omstandigheden of context waarin de foto's genomen werden. De Raad stelt ten slotte vast dat wat Servië betreft, verzoeker verklaarde dat hij dit verliet in 2001 en daar verder niets meer te zoeken heeft omdat hij daar niets meer heeft. Dit zijn problemen van louter socio-economische aard die geen verband houden met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dit motief dat betrekking heeft op de Servische nationaliteit van verzoekers ten gevolge waarvan de vrees eveneens ten aanzien van dat land dient beoordeeld te worden, wordt geenszins weerlegd zodat dit onverminderd door de Raad wordt overgenomen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER